

10.9.2013

B7-0389/2013 }
B7-0393/2013 }
B7-0394/2013 }
B7-0396/2013 }
B7-0397/2013 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) és (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

PPE (B7-0389/2013)

ALDE (B7-0393/2013)

Verts/ALE (B7-0394/2013)

ECR (B7-0396/2013)

S&D (B7-0397/2013)

az Oroszország által a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomásról (a közeljövőben Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóval összefüggésben)
(2013/2826(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Michael Gahler, Arnaud Danjean, Cristian Dan Preda, Daniel Caspary, Ria Oomen-Ruijten, Jacek Protasiewicz, Lena Kolarska-Bobińska, Laima Liucija Andrikiienė, Jerzy Buzek, Traian Ungureanu, Gunnar Hökmark, Anne Delvaux, Krzysztof Lisek, Oreste Rossi, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Inese Vaidere, Paweł Zalewski

a PPE képviselőcsoport nevében

Libor Rouček, Marek Siwiec, Ana Gomes, Evgeni Kirilov, Knut Fleckenstein,

RC\1002609HU.doc

PE515.957v01-00 }
PE515.961v01-00 }
PE515.962v01-00 }
PE515.964v01-00 }
PE515.965v01-00 } RC1

Marusya Lyubcheva, Justas Vincas Paleckis

az S&D képviselőcsoport nevében

Kristiina Ojuland, Graham Watson, Leonidas Donskis, Marietje Schaake,

Sarah Ludford, Edward McMillan-Scott, Andrew Duff,

Johannes Cornelis van Baalen, Izaskun Bilbao Barandica, Hannu Takkula,

Alexander Graf Lambsdorff

az ALDE képviselőcsoport nevében

Werner Schulz, Rebecca Harms

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba,

Paweł Robert Kowal, Marek Henryk Migalski, Ryszard Czarnecki,

Adam Bielan, Valdemar Tomaševski

az ECR képviselőcsoport nevében

**Az Európai Parlament állásfoglalása az Oroszország által a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomásról (a közeljövőben Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóval összefüggésben)
(2013/2826(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2013 novemberében Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóra,
 - tekintettel arra, hogy Ukrajna, Grúzia és Moldova várhatóan társulási megállapodást írhat alá vagy parafálhat az Európai Unióval, attól függően, hogy az egyes országok a tárgyalások mely szakaszában vannak; tekintettel különösen a szóban forgó társulások új, kibővített jellegére, mely széles körű és elmélyült kapcsolatok kialakítását teszi lehetővé az európai partnerekkel, és ennél fogva messze túllép a pusztán gazdasági előnyökön a szoros politikai és társadalmi kapcsolatok irányában;
 - emlékeztetve arra, hogy az Ukrajna nukleáris leszereléséről szóló 1994-es budapesti memorandum garanciákat nyújt Ukrajna számára az erő alkalmazásával vagy az azzal való fenyegetéssel szemben, továbbá támogatást biztosít az ország számára gazdasági kényszer révén történő nyomásgyakorlás kísérlete esetén;
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a keleti partnerség keretében tett állandó kötelezettségvállalás a partnerországok számára átfogó ütemtervet kínál az állampolgáraik javát szolgáló reformok megvalósításához, míg az EU és a keleti partnerség országai között létrejövő társulási megállapodások és mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások az arra hajlandó és képes országok részéről tett kötelezettségvállalás arra, hogy számos területen elmélyítik és sikeresen megvalósítják a köztük folyó együttműködést;
- B. mivel a keleti partnerség társulási megállapodások megkötése felé haladó országaira való közelmúltbeli orosz nyomásgyakorlás, amely magában foglalta az ukrán exporttal szembeni célzott szankciókat, annak lebegtetését, hogy fokozzák a Moldovára gyakorolt nyomást a borászati ágazatát sújtó kiviteli tilalom révén, továbbá más, a Dnyeszteren túli régió válságának megoldásához vezető folyamatot ellehetetlenítő akadályok bevezetésével, valamint az Örményországgal szembeni biztonsági vonatkozású fenyegetéseket, és amelynek célja, hogy arra kényszerítsék a keleti partnerség országait, hogy ne írják alá, illetőleg ne parafálják a társulási megállapodásokat vagy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokat, hanem inkább fokozzák együttműködésüket az orosz vezetéssel létrehozott vámunióval, melyet Oroszország egy Eurázsiai Unióvá kíván kibővíteni, kényes helyzetbe hozta ezen országokat olyan geopolitikai kényszerek révén, amelyeket nem szabadna velük szemben alkalmazni;
- C. mivel a keleti partnerség országaira való nyomásgyakorlás, amely a jelenlegi gazdasági és politikai vonatkozásokon túl jövőbeli gazdasági korlátozások bejelentését is magában foglalja, jelzi Oroszország azon szándékát, hogy a keleti partnerség régióját a továbbiakban is

RC\1002609HU.doc

PE515.957v01-00 }
PE515.961v01-00 }
PE515.962v01-00 }
PE515.964v01-00 }
PE515.965v01-00 } RC1

a saját kizárólagos befolyási övezeteként tartsa számon, és célja annak akadályozása, hogy az említett országok társulási megállapodások révén szorosabbra fűzzék az EU-val fenntartott kapcsolataikat, és ez az eljárás nem egyeztethető össze a nemzeti szuverenitás, a kölcsönös bizalom és a jószomszédi kapcsolatok elvével;

- D. mivel a keleti partnerség országainak a Helsinkii Záróokmánnal összhangban szuverén joga, hogy egyenlő partnerekként kapcsolatokat építsenek bármely más, általuk szabadon választott partnerekkel;
- E. mivel most minden eddiginél fontosabb felhívni a figyelmet az EU keleti szomszédságára és magára a keleti partnerség projektjére gyakorolt riasztó nyomásra, melyet Oroszország vitat és megkérdőjelez;
- F. mivel az EU-val aláírt társulási megállapodás a jogállamiság megerősítését, a korrupció visszaszorítását és az emberi jogok fokozottabb tiszteletben tartásának biztosítását előmozdító politikai és jogi reformok végrehajtását vonja maga után; mivel a vámunió ezzel ellentétben nem foglal magában semmilyen, értékek érvényesítésével kapcsolatos feltételrendszert, ennél fogva nem értékelhető a belső reformok előmozdítójaként;
- G. mivel Oroszország rendszeresen kijátssza a befagyott konfliktusokkal kapcsolatos ütőkártyáját a keleti partnerséghez tartozó bizonyos országok teljes szuverenitásának meggyengítése vagy aláásása érdekében, Moszkva geopolitikai és gazdasági érdekeinek megfelelően;
1. emlékeztet rá, hogy az egyenlőség és a szuverenitásban foglalt jogok tiszteletben tartása, a belügyekbe való be nem avatkozás, az államok közötti együttműködés, valamint a nemzetközi jogi kötelezettségek jóhiszemű teljesítése mint a Helsinkii Záróokmányban vállalt elvek a független államok közötti nemzetközi kapcsolatok alapjai, ezért ezeket semmi esetre sem szabad megsérteni;
 2. sajnálattal állapítja meg, hogy a keleti partnerséggel foglalkozó vilniusi csúcstalálkozó közeledtével különböző fajta nyomásgyakorlásnak vannak kitéve a keleti partnerség azon országai, amelyek a társulási megállapodásuk aláírásáról vagy parafálásáról szóló tárgyalások végső szakaszában járnak; elfogadhatatlannak tartja ezt a nyomásgyakorlást; úgy véli továbbá, hogy a partnerországoknak az Európai Unióba való fokozatos integrálása összhangban áll azzal, hogy ezen országok jószomszédi viszony kialakítására törekszenek Oroszországgal, és felszólítja Oroszországot, hogy tartózkodjon minden olyan fellépéstől, amely egyértelműen ellentétes a Helsinkii Záróokmányban rögzített, fent említett elvekkel; felszólítja az Orosz Föderációt, hogy ne helyezze további nyomás alá a keleti partnerség országait, és teljes mértékben tartsa tiszteletben szuverén jogukat arra, hogy saját maguk hozzák meg politikai döntéseiket;
 3. határozottan hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országainak szabad döntése, amely az Oroszországgal folytatott kereskedelmükre semmilyen hátrányos hatást nem gyakorol, nem vonhat maga után olyan következményeket, mint a kereskedelmi védintézkedések, vízumkorlátozások, a munkavállalói mobilitást akadályozó korlátozások vagy az állandósult konfliktusokba való külső beavatkozás; ezenfelül határozottan elutasítja, hogy az EU és Oroszország, valamint a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok paradigmája a nulla

RC\1002609HU.doc

PE515.957v01-00 }

PE515.961v01-00 }

PE515.962v01-00 }

PE515.964v01-00 }

PE515.965v01-00 } RC1

összegű játszma legyen;

4. meggyőződése, hogy a szóban forgó országokban végrehajtott, az uniós értékeken és normákon alapuló további politikai és gazdasági reformok végső soron Oroszország érdekeit szolgálják, mivel ez Oroszország határai mentén kiterjesztené a stabilitás, a jólét és az együttműködés térségét; emlékeztet rá, hogy az Unió továbbra is arra kéri Oroszországot, hogy a keleti partnerség országaival való építő jellegű együttműködés révén járuljon hozzá ehhez a folyamathoz;
5. kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy ne csupán tisztán kereskedelmi szempontból tekintsenek e fejleményekre, mivel a kereskedelmi dimenzió valójában nyílt politikai nyomásgyakorlást rejt, és lépjenek fel az Unió partnerei védelmében, egyúttal azt a határozott üzenetet közvetítve feléjük, hogy az Unió kiáll a keleti partnerség országainak európai törekvései és az erre irányuló döntései mellett;
6. ismételten kijelenti, hogy határozottan támogatja a keleti partnerség azon országaival való társulási megállapodásoknak a vilniusi csúcstalálkozón történő parafálását és aláírását, amelyek készek és hajlandók ezen megállapodás megkötésére, amennyiben a vonatkozó követelmények teljesülnek; úgy véli, hogy ez új lendületet ad a fokozatos integrációnak, és alapvetően elmélyíti a kapcsolatokat, ezáltal válaszolva a szóban forgó országok európai törekvéseire; e tekintetben felhívja a keleti partnerség országait, hogy folytassák és fokozzák a jelenlegi munkájuk lezárására irányuló erőfeszítéseiket a csúcstalálkozót megelőző időszakban, és ne engedjenek a rájuk gyakorolt nyomásnak;
7. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió kötelessége, hogy kiálljon a keleti partnerség azon országai védelmében, amelyek ki vannak téve a nyílt, aggasztó és egyre fokozódó orosz nyomásgyakorlásnak, melynek célja ezen országok EU-val való társulásának megakadályozása, és kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak konkrét és hatékony intézkedéseket a partnerországok támogatására;
8. emlékeztet rá, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások célja a partnerországok és az EU versenyképességének, gazdasági termelékenységének és teljesítményének fokozása, egyben oly módon tartva tiszteletben a keleti partnerség országainak Oroszországgal való együttműködését, amely valamennyi fél számára előnyökkel jár; rámutat, hogy a megállapodások ilyen módon nem ássák alá a keleti partnerség országai által a régióban hosszú ideje fenntartott kereskedelmi kapcsolatokat; sőt, véleménye szerint ezek nem tekinthetők összeegyeztethetetleneknek e kereskedelmi kapcsolatokkal, és hogy a társulási megállapodásokból és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokból eredő kötelezettségek sérelme nélkül, mindennemű kereskedelmi vitát a Kereskedelmi Világszervezetben megállapított szabályokkal és kötelezettségekkel összhangban kell megoldani; kijelenti továbbá, hogy az EU kész segítséget nyújtani a keleti partnerségben részt vevő partnerországainak integrációs törekvéseikben oly módon, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírásakor támogatja ezek vonatkozó szakaszainak ideiglenes alkalmazását, a megállapodások parafálását és aláírását követően megszüntetve a felfüggesztett kölcsönök és segítségnyújtási programok befagyasztását, és folytatva a vízumkönnyítést célzó intézkedéseket és a vízummentes utazás lehetőségének

megvalósítását;

9. rámutat, hogy az európai integrációhoz általános többségi támogatásra van szükség a társulási megállapodások parafálására és megkötésére várakozó országokban; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a polgárok Európa melletti elköteleződésére vonatkozó politikai konszenzus megerősítéseként fokozza a keleti partnerség láthatóságának és hozadékának a partnerországok lakosságával való jobb megismertetésére irányuló erőfeszítéseit; kéri, hogy a közeli jövőben dolgozzanak ki és indítsanak széleskörű tájékoztató és figyelemfelhívó kampányt az érintett partnerországokban a társulási megállapodások jellegéről, előnyeiről és a hozzájuk kapcsolódó követelményekről;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek, illetve Oroszország kormányának és parlamentjének, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.